

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **CHAPS spol. s r. o.**, Bráfova 1617/21, Brno, zastoupená advokátem Mgr. Štěpánem Schenkem, Vodičkova 710/31, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, Pplk. Sochora 27, Praha 7, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **D. K.**, proti opatření žalovaného proti nečinnosti ze dne 24. 3. 2021, čj. UOOU-00974/21-11, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 1. 2023, čj. 11 A 112/2021-108, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to **ve lhůtě 3 dnů** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Pan D. K. (osoba zúčastněná na řízení) požádal dne 21. 12. 2020 žalobkyni o poskytnutí určitých informací o jízdách řádech linkové dopravy. Předmětem sporu je pouze část požadovaných (dosud neposkytnutých) informací, a to *originální ID zastávek a rozlišení označků*. Žalobkyně žádost nevyřídila, přestože žadatel podal proti jejímu postupu stížnost. Žadatel se proto domáhal po žalovaném opatření proti nečinnosti. Žalovaný shledal, že žalobkyně byla nečinná, a proto jí napadeným opatřením uložil, aby vyřídila stížnost žadatele (informace poskytla, nebo rozhodla o odmítnutí žádosti), nebo stížnost postoupila žalovanému.

[2] Žalobkyně napadla opatření žalovaného žalobou. Městský soud dospěl v napadeném usnesení k závěru, že žalobkyni je třeba považovat za veřejnou instituci, a tedy povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Jako povinný subjekt je žalobkyně povinna vyřídít žádost o informace a nemůže se domáhat soudní ochrany proti opatření žalovaného. Soud proto žalobu odmítl.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti usnesení městského soudu kasační stížnost, s níž spojila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelka v návrhu uvedla, že prakticky nemá jinou možnost než stížnost žadatele postoupit žalovanému. Lze přitom předpokládat, že žalovaný přikáže stěžovateli vyřídit žádost o informace podle informačního zákona. Podle stěžovatelky je nejdříve nutné postavit najisto, zda je vůbec povinným subjektem ve smyslu tohoto zákona. Opačný postup ji může poškodit. Poskytnutí informací již nelze vzít zpět, zároveň jej lze vymáhat exekučně a stěžovatelce hrozí donucovací pokuty až do výše 100 000 Kč.

[4] Stěžovatelka je ryze soukromým subjektem pohybujícím se v tržním prostředí. Její podřazení pod povinné subjekty podle informačního zákona bez odpovídajícího přezkumu povede k ohrožení jejího postavení v hospodářské soutěži. Konkurence po ní může vynucovat informace. Stěžovatelka může ztratit smluvní partnery, ohrožena tak může být i její existence. Přiznáním odkladného účinku přitom může být dotčen jedině žadatel o informace, a to pouze tím, že informace získá později. Stěžovatelka odkázala na obdobnou situaci ve věci sp. zn. 6 As 188/2021 a uvedla, že zde je nutné upřednostnit její právo na informační sebeurčení, ochranu vlastnictví a svobodné podnikání.

[5] Podle žalovaného stěžovatelka dostatečně neodůvodnila svůj návrh. Žalovaný svým opatřením neuložil stěžovatelce, aby poskytla požadované informace. Pouze jí přikázal, aby vyřídila žadatelovu stížnost. Odkaz na usnesení NSS čj. 6 As 188/2021-38 je nepřiléhavý, neboť rozsudek krajského soudu napadený kasační stížností nařizoval poskytnutí informací o výši mzdových prostředků konkrétních fyzických osob.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje současné splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku je splnění povinnosti stěžovatele tvrdit a prokázat vznik újmy (viz např. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla jiným osobám, a vysvětlení, v čem konkrétně tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozhodnutím soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Vedle výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu. K jeho unesení je nutno, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (např. usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50, bod 5, či ze dne 24. 11. 2021, čj. 6 Ads 334/2021-22, bod 7). Současně platí, že hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (např. usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20, bod 10).

pokračování

[8] Uvedená kritéria pro přiznání odkladného účinku posuzovaný návrh nesplňuje. Tvzení stěžovatelky v návrhu jsou pouze obecná a pohybují se v hypotetické rovině. Stěžovatelka nijak nevysvětlila, jaká újma jí hrozí právě s ohledem na případné poskytnutí sporných informací (originální ID zastávek a rozlišení označníků). Bez bližšího vysvětlení je jen stěží představitelné, že by poskytnutí těchto informací ohrozilo její konkurenceschopnost či snad její existenci. Současně stěžovatelka svá tvrzení nijak neprokázala.

[9] K její argumentaci je třeba připomenout, že tato věc se týká přezkumu opatření proti nečinnosti – žalovaný stěžovatelce uložil, aby vyřídila stížnost žadatele o informace. To ovšem nutně neznamená, že stěžovatelka musí požadované informace poskytnout (to ostatně zdůraznil i městský soud v napadeném usnesení, bod 44). Stěžovatelka může poskytnutí informací odmítnout či zvolit možnost postoupení stížnosti žalovanému (§ 16a odst. 5 informačního zákona). Nelze přitom dopředu odhadovat, jakým způsobem bude žalovaný postupovat. Ničím nepodložené je i tvrzení o výši pokut. Podle NSS tak nelze uzavřít, že by stěžovatelce hrozila výkonem usnesení městského soudu jakákoli bezprostřední újma.

[10] K odkazovanému usnesení čj. 6 As 188/2021-38 NSS uvádí, že na rozdíl od stěžovatelky neshledává okolnosti dané věci srovnatelnými s nynějším případem. Ve věci 6 As 188/2021 se NSS zabýval poskytnutím informací o výši mzdových prostředků fyzických osob. Kasační stížnosti přiznal odkladný účinek, neboť shledal, že ve věci převáží zájem na ochraně soukromí dotčených osob. V dané věci byla hrozba újmy dostatečně konkretizována přímo v souvislosti s požadovanými informacemi. V právě posuzovaném návrhu tomu tak není. Současně, jak uvedl též žalovaný ve svém vyjádření, krajský soud rozsudkem, jenž NSS ve věci 6 As 188/2021 přezkoumával, uložil stěžovateli poskytnout požadované informace. V této fázi nyní posuzovaná věc není.

[11] S ohledem na shora uvedené okolnosti dospěl NSS k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nejsou splněny. Tímto usnesením soud nepředjímá rozhodnutí ve věci samé.

[12] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. NSS proto výrokem II vyzval stěžovatelku ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Soudní poplatek lze zaplatit: a) vylepením kolků na tomto tiskopisu, nebo b) bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1100403123.

V případě placení kolgovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej NSS. Kolkové známky nezhodnocujte.

V Brně dne 6. dubna 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 10 As 31/2023

podpis

.....

Místo pro nalepení kolkových známek: